

România: „Da” beneficiilor, „Nu” obligațiilor legate de UE

La 1 ianuarie, Olanda a preluat președinția Uniunii Europene multilingve. România, care a aderat la UE în 2007 este de asemenea un stat membru multilingv. În România trăiește cea mai mare populație minoritară din Europa: minoritatea națională maghiară. La sfârșitul anului 1944, maghiarii ardeleni s-au trezit în România, iar în 1968 și-au pierdut complet și autonomia.

Aderarea României la UE a fost prezentată populației din Olanda ca o necesitate pentru asigurarea păcii, stabilității și bunăstării în Europa. Ratificarea Acordului de la Strasbourg, precum și a Cartei Europene a Limbilor Regionale au fost condiții obligatorii ale aderării. Aceste acorduri, printre altele, obligă localitățile la amplasarea indicatoarelor multilingve de delimitare a localității.

Atitudinea României față de propria populație nu reflectă însă promisiunile acesteia făcute Uniunii Europene, ci amintește mai degrabă de situația din timpul dictaturii lui Ceaușescu. În timpul dictaturii lui Ceaușescu, Transilvania, care fusese atât de variată din punct de vedere etnic, a pierdut două din comunitățile sale: evreii și germanii (ultimii au fost vânduți Germaniei pe bani). Cetățenii de naționalitate maghiară au fost supuși asimilării forțate. În acest spirit, în 1974 Ceaușescu a schimbat și denumirea capitalei Ardealului: astfel, de atunci denumirea oficială a orașului nu mai este Cluj, ci Cluj-Napoca.

Cu puțin timp înainte de aderarea României la UE, Clujul a avut un primar care a aplicat o politică extrem de xenofobă și naționalistă de administrare a orașului: Gheorghe Funar. El a devenit notoriu și în străinătate prin vopsirea în culorile steagului național al unor elemente de mobilier stradal (bănci, coșuri de gunoi), iar limba maghiară a fost eliminată categoric din viața publică. Vizitatorii orașului au fost întâmpinați de panouri care anunțau că limba oficială a țării este limba română.

În vara anului 2014, fundația European Language Rights (Drepturi Lingvistice Europene) a ajuns în știri prin câștigarea unui proces împotriva primăriei din Cluj, sentința dată obligând primăria să expună indicatoare bilingve cu inscripția „Cluj-Napoca – Kolozsvár” la intrările orașului. Sentința judecătorească a dat dovadă de transparență, echitate și respect pentru legislația europeană. Sentința a cuprins șapte argumente juridice expuse în detaliu pe baza căreia s-a dat hotărârea favorabilă. Emil Boc a depus apel, în urma căruia în februarie 2015 Tribunalul Cluj s-a pronunțat că o fundație înregistrată în Olanda nu are capacitate procesuală. Hotărârea nu a făcut nicio referire la elementele de fond ale hotărârii anterioare.

După cele de mai sus, asociația Minority Rights (Drepturi Minoritare), înregistrată la Cluj, a inițiat un nou proces pentru amplasarea indicatoarelor bilingve și au câștigat procesul la prima instanță. Primarul a depus din nou apel. În octombrie 2015, tribunalul a amânat luarea unei hotărâri, apoi din nou la 1 februarie, deja a cincina oară, iar apoi a respins acțiunea. Asociația continuă procesul, o hotărâre definitivă este așteptată în toamna anului 2016.

Această situație este cu atât mai bizară, cu cât România dorește să adere la spațiul Schengen, iar Bucureștii se dorește a fi Capitală Culturală Europeană în 2021. În paralel cu aceste aspirații, România respinge simbolurile identității europene și acționează contrar spiritului acelor acorduri care au constituit condiții ale dobândirii calității de membru în UE.

Atitudinea primarului Clujului ilustrează perfect caracterul unilateral al calității de membru UE a României. România dorește să beneficieze de drepturile fundamentale aferente calității de membru UE, cum ar fi libera circulație a persoanelor, dar în același timp nu respectă drepturile fundamentale ale propriilor cetățeni. Guvernul român protestează vehement împotriva prejudiciilor pe baze naționaliste suferite de români în Europa, însă nu dezaprobă violările pe bază naționalistă a drepturilor pe care le suferă cetățenii europeni în România. În timp ce milioane de români trăiesc și muncesc în Europa Occidentală, România refuză categoric primirea refugiaților. În plus, România provoacă tulburări geopolitice prin discutarea deschisă a intenției de anexare a Republicii Moldova la România, împreună cu republica separatistă rusofonă, Transnistria.

Se pare că nici până astăzi Uniunea Europeană nu a reușit să apere în România valorile europene fundamentale: drepturile omului și independența justiției. În perioada în care deține președinția Uniunii, Olanda are frumoasa sarcină de a explica României că în Europa nu așa de purtăm unii cu alții.

Landman Gábor

15 februarie 2016

Publicat în numărul din 15 februarie al ziarului *Nederlands Dagblad*.

Recent a apărut raportul intitulat Trădarea dreptului al fundației European Language Rights, cu sediul în Amsterdam. Sursă: www.language-rights.eu

La referendumul din Olanda din data de 6 aprilie, privind acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Ucraina, fundația European Language Rights a susținut votul împotriva, având în vedere că integrarea europeană a României, Moldovei și Ucrainei este imposibilă din cauza nerespectării dispozițiilor fundamentale ale Acordului-cadru din Strasbourg. Sursă: www.stemtegen.eu

Panoul publicitar al fundației European Language Rights, care conținea denumirea Clujului și în limbile maghiară și germană, a fost îndepărtată prematur de la intrarea în oraș Sursă: www.stemtegen.eu

Până în anul 2005, cu doi ani înainte de aderarea României la UE, călătorii erau întâmpinați de următorul mesaj la intrarea în Cluj-Napoca Sursă: www.visitcluj.eu